

РЕШЕНИЕ

№ 6123

гр. София, 24.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова- Десподска
Николай Димитров**

при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **4796** по описа за **2022** година докладвано от съдия Светлана Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по жалба на М. В. М., [ЕГН], [населено място], [улица], чрез представител по пълномощие адв. В. В., срещу Решение от 12.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11662/2020 г. от СРС-НО, 103-ти състав.

С оспореното решение е потвърдено изцяло наказателно постановление /НК/ № Р-10-376/15.07.2020 г., издадено от зам.-председател на Комисията за финансов надзор /КФН/, с което на касатора, за нарушение на чл.116в, ал.2 във вр. чл.116в,ал.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа /ЗППЦК/ е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1 000 лв. на основание чл. 221, ал.1, т.2 ЗППЦК.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно поради противоречие с материалния закон. Съдът не е отчетел обстоятелството, че на общото събрание не е извършен избор на членове на надзорния съвет. Към момента на провеждане на общото събрание не е съществувала нормативна уредба, която да въвежда задължение за провеждане на внесената при избора гаранция с настъпилите впоследствие изменения. Съдът неправилно е квалифицирал продължаването на мандата на касатора като нов избор на член на надзорния съвет. Не е взето предвид и това, че изборът на член на надзорния съвет има ефект от вписването му в Търговския регистър. Не е спазен срокът по чл.34, ал.1 за съставяне на АУАН.

Ответникът чрез процесуалния си представител юрк. В. оспорва жалбата като неоснователна по съображения, подробно изложени в отговора на касационната жалба. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище, за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните и наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законно установения за това четиринадесетдневен преклузивен срок.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административно процесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, Двадесет и втори касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и това, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на предоставените му правомощия.

Разгледана по същество касационната жалба е

Приетата от съда фактическа обстановка се подкрепя от събраните по делото писмени доказателства, приобщени по реда на чл.283 НПК, както и от показанията на актосъставителя В. Ц.. Установено е, че М. М. е вписан в Търговския регистър като избран за член на надзорния съвет на „Централна кооперативна банка“ на 29.07.2014 г. с мандат до 28.06.2018 г. На 27.06.2018 г. е проведено общо събрание на акционерите, на което било взето решение лицето -касаторът да бъде преизбран за член на Надзорния съвет на банката, както и решение за увеличение на възнаграждението на членовете на надзорния съвет на 10 000 лв., като размерът на гаранциите за управление на членовете на надзорния съвет е определен на трикратния размер на месечното възнаграждение. При извършената проверка органите на КФН констатирани, че касаторът е внесъл сумата 27 996 лв. на 27.07.2018 г., т.е. след срока по чл.116в, ал.2 ЗППЦК, за което нарушение бил съставен АУАН № Р-06-48/22.01.2020 г. Въз основа на този АУАН на 15.07.2020 г. е издадено оспореното НП № Р-10-376, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 1 000 лв., на основание чл.221, ал.1, т.2 от ЗППЦК. При така установената фактическа обстановка въззивният съд е приел, че законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

Този извод е правилен.

Неоснователен е доводът на касатора, че на проведеното Общо събрание на 27.06.2018 г. не е бил проведен нов избор на членове на надзорния съвет, а само е продължен мандатът на стария надзорен съвет. Съгласно разпоредбата на чл. 116в ЗППЦК, в редакцията, действаща към датата на извършване на нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на ответника (ДВ, бр. 62 от 1 август 2017 г.), публичното дружество приема и прилага политика за възнагражденията на лицата, които работят за него, като изискванията към политиката за възнагражденията и нейното оповестяване се определят с наредба. Възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи

на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, задължително се определят от общото събрание. Според ал. 2 на посочената редакция лицата по ал. 1 са длъжни в 7-дневен срок от избирането им да внесат гаранция за управлението си. Гаранцията се внася в левове. Размерът на гаранцията се определя от общото събрание на акционерите и не може да бъде по-малък от 3-месечното брутно възнаграждение на лицата по ал. 1, ал. 3. Изборът на член на Надзорния съвет, независимо дали е първичен или вторичен, задължава избраното лице да изпълни задължението си, съобразно чл. 116в, ал.2 ЗППЦК за внасяне на гаранция за управлението си. Съгласно чл.233, ал.1 от Търговския закон /ТЗ/ членовете надзорния съвет се избират за срок до 5 години, като ал.3 определя, че те могат да бъдат преизбирани без ограничение. В чл.233, ал.5 ТЗ е предвидена възможност за предсрочно прекратяване на мандата на член на надзорния съвет. Законът обаче не познава понятие „продължаване на мандата“. След изтичане на установения в чл. 233, ал.1 ТЗ срок оставане на дадено лице надзорния съвет следва да се тълкува като преизбиране на същото съобразно дадената такава възможност в чл. 233, ал.3 ТЗ. Приетото решение на Общото събрание по т.8 всъщност касае избор на членове на надзорния съвет. Следователно за касатора се пораждат задължения както при нов избор, т.е. приложима е нормата на чл. 116в, ал.2 ЗППЦК.

Неоснователен е и изложението в жалбата довод, че изборът на нов член на надзорния съвет поражда действие от вписването му в Търговския регистър, което е станало един месец след внасяне на гаранцията от М.. Съгласно чл.116в, ал.2 ЗППЦК срокът за внасяне на гаранция тече от датата на избирането, а не от вписването в Търговския регистър.

Съдът намира за неоснователно и оплакването за нарушение на чл.34, ал.1 ЗАНН. Датата на която е получен в КФН протоколът от проведеното Общо събрание /28.06.2018 г./ е ирелевантна към откриването както на нарушението, така и на нарушителя. От този протокол не може да се извлече информация кой и кога е внесъл длъжимата от закона гаранция, още повече, че съгласно чл.117, ал.2 ЗППЦК срокът за представяне на протокола е тридневен, т.е. още преди да е изтекъл седемдневния срок по чл.116в, ал.2 ЗППЦК. Законосъобразно въззивната инстанция е приела, че срокът по чл.34, ал.1 ЗАНН започва да тече от 29.10.2019 г., когато е получено писмото в КФН с внесените и блокирани гаранции.

Съдът намира, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Установяването на административното нарушение и налагането на административно наказание са извършени от компетентни административни органи в кръга на предоставените им правомощия. Нарушението е установено по несъмнен начин, наложеното наказание е в рамките на предвидения от закона минимален размер ЗДДС и съответства на целите по чл.12 ЗАНН.

С оглед гореизложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена. При този изход на спора, направеното искане и на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция - юрисконсултско възнаграждение. Съобразно изискванията на чл.63д, ал.5 от ЗАНН същото следва да се определи по реда на чл.37 от Закона за правната помощ, във вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК във връзка чл.63в от ЗАНН с

Административен съд София-град,Х.-ри касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 12.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11662/2020 г. от СРС-НО, 103-ти състав.

ОСЪЖДА М. В. М., [ЕГН], [населено място], [улица], да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 /сто/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :